

אין עוד מלבדו

לע"נ מו"ר הגאון ר' יצחק אייזיק ב"ר בנימין זאב מנצח זצוק"ל
נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ג

ועד שבועי שנמסר ע"י אחד הדרשנים שליט"א

פרשת נח

נתפס שקרה ליושבים בא"י. ואנחנו צריכים להתבונן בנס הזה, ולחשוב ע"ז, ולהגיד מהבוקר על הלילה תודה להקב"ה, ונשמת כל חי, ומזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ, שברור שקיבלנו את החיים במתנה, צריך מאוד להתבונן בניסים, כ"כ הרבה ניסים יש בתוך האירועים האלה, כ"כ הרבה אנשים ניצלו מהתופת הזה, וכ"כ הרבה אנשים מספרים איך המחבלים היו קרובים אליהם ולא עשו להם כלום, ושאישה א' בישלה להם והם לא עשו לה כלום, וכל מיני ניסים ונפלאות שאין מוח יכול לתאר. והקב"ה עשה לנו את כל הדברים האלה – כדי לפקוח לנו את העיניים, ולהאמין בכל לב בפס' שאומר: כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם - אֶתְךָ אָנִי, וּבְנִקְרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ, כִּי תֵלֵךְ בְּמַוֵּא אֲשֶׁר לֹא תִכְוֶה וְלֹהֲבֵה לֹא תִבְעַר בְּךָ (ישעיהו מג, ב), אדם צריך לדעת: שכשיש לו את השמירה של הקב"ה – אז ירו עליו טילים גרעיניים לא יקרה לו כלום, אדם צריך להשקיע את כל כולו באמונה, לחדד את האמונה, לחדד את ההכרה שיש לנו את הקב"ה, והקב"ה הוא מציל אותנו, ורק הוא יציל אותנו, ואשור לא יושיענו, על סוס לא נרכב, ולא נאמר אלקינו למעשה ידינו, אדם צריך להתבונן כל הזמן כמה הקב"ה הוא טוב, כמה הוא רב להושיע.

כל בוקר אנחנו מברכים: אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה, ונשאלת השאלה: וחמור לא מבחין בין יום לבין לילה, ברור שחמור ושאר בע"ח מבחינים בין יום ללילה, א"כ למה התרנגול מקבל ברכה? אנחנו מברכים אותה כל בוקר אלפי שנים, מה הברכה הזו?

התשובה היא: שאכן כולם מבחינים בין יום ובין לילה, אבל המעלה של התרנגול שבליילה כשעוד חושך גמור הוא כבר מתחיל לקרקר, אבל האמת שכבר יום. וחשבתי, שזה הדבר שבדיוק אנחנו צריכים, יש לנו בחיים כ"כ הרבה מצבים שאנחנו חושבים שזה לילה, והאמת שזה כבר יום, האמת שיש כאן ישועה.

ואני נזכרתי בזה, כיון ששמעתי שהתוכנית של הערבים הייתה שכולם יתקפו ביחד, הי' להם תוכנית סדורה לחמאס, לאיראן, לחיזבאללה, לחוטין בתימן, כל אויבי ישראל תכננו לפעול ביחד, ורח"ל אם חלילה היה מתקיים זממם, הי' אז הקב"ה נתן בלב החמאס שהם לא יעמדו בהסכם, והם בגדו באירנים, והם החליטו – מה שנקרא – לעשות "שבת" לעצמם, וככה העם היהודי בא"י ניצל, אז מה שכולם רואים חושך – צריך לראות את האור, והאור זה הנס הבלתי

צדיק תמים התהלך נח, אח"כ בפס' ב' כתוב ויולד נח וגו', כי עיקר תולדותיהם של צדיקים תומעש"ט.

ראיתי בס' הפר' המחכימה, הוא ממשיל משל, אדם שחוזר מבית חולים, נולד לו בן, הוא פוגש יהודי זקן נסחב עם סלים, והוא עוזר לו איתם לכיוון הבית שלו, ואז הוא פוגש חבר טוב שלו, ואומר לו: תשמע, אתה לא מאמין, זכיתי עכשיו לעשות חסד, חסד שא"א לתאר, ודרך אגב, נולד לי בן, חבר שלו פוקח אליו זוג עיניים, תגיד לי אתה אמיתי? הוא בכלל לא שומע את זה שהוא עשה חסד, אלא רק שנולד לו בן, ואומר לו: מזל טוב, מזל טוב, ואז הוא משיב לו: תראה, ראיתי ברש"י שעיקר תולדות של אדם זה מעש"ט.

אנחנו נורא נורא רחוקים מזה, אבל זאת האמת, אדם צריך ליקר ולהחשיב מעשה טוב שהוא עושה – יותר מהילדים שלו, ברור שצריך להחשיב את הילדים, ולא הוב אותם, ברור מאוד, אבל זה מלמד אותנו כמה צריך להחשיב מעש"ט, כמה צריך כל הזמן להעלות את הערך של המעש"ט, כי בזה תלוי כל הקיום מצוות, כל הנעימות שבקיום המצות, כל הטעמי ג"ע בתפילה שלו, בחסד שלו, בתורה שלו, במה שגורם לשני לחייך, במה שאדם מקל על השני, וזה כל העבודה.

חשבת, שזה שצריך כל הזמן לייקר את המצוות, ולהתקדם בזה כל הזמן, אם בתפילין, ואם בציצית, ואם בשבת, שתהיה גבוהה הרבה יותר, ונעלית הרבה יותר, ויקרה הרבה יותר, וכן בשאר המצוות, זה עיקר העניין, חשבת שזה מרומז בקדיש, יתגדל ויתקדש וכו' לעילא, מכל ברכתא, כל הזמן לעלות יותר ויותר, לעילא ולעילא, יותר ויותר יקר, יותר ויותר חשוב המצוות של הקב"ה.

בן אדם צריך לדעת שהדבר ה-כ-י גדול היום זכיתי לשמח יהודי, זכיתי להעלות חיוך על שפתיים של

יש מחלה של טייסים שנקראת: ורטיגו, ורטיגו זה מחלה שהטייס מתי שהוא טס באויר עלול חלילה להיות מצב שהוא פתאום הוא מתבלבל במרחב, ונדמה לו שהארץ היא השמיים, והשמיים הם הארץ, שלא נדע, ופתאום הוא לא יודע להבחין ביניהם, ואז ההנחיה אומרת אז הוא לא צריך להסתכל דרך החלון, הוא חייב להסתכל אך ורק על המכשירים, אם הוא יסתכל חלילה דרך מה שהוא רואה בעיניים, אז הוא יתרוסק, הוא חייב להיצמד למכשירים, כי במכשיר הוא רואה מזה שמים ומזה ארץ, אבל בחלון הוא רואה דבר הפוך. אני נזכר שפעם ר' חצקל אברמסקי שאל את הר' מבריסק: אך אפשר להבין את שיטת ר"ת בעניין צאה"כ, הרי אם נסתכל על השמיים נראה שהשמש כבר מזמן שקעה, אז איך אפשר להגיד שעדיין יום? אמר לו הר' מבריסק: כדי לקבוע את המציאות לא מסתכלים בשמיים, מסתכלים בשו"ע, שמה כ' שעדיין יום.

א"כ גם אדם שמגיעים אליו יסורים, הוא רואה הסתרה נוראה, אז הוא צריך לזכור את הפס': כי אשב בחושך – ה' אור לי, וזה עיקר העבודה, עיקר העבודה להבחין בין יום ובין לילה, אדם יכול לראות רק את הטרגדיה, והוא יכול להבין שהטרגדיה הזאת בעצם היא הנס הכי גדול שקרה לעם היהודי באלפי שנים האחרונות.

הפס' אומר: אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלקים התהלך נח, רש"י שואל: התורה הייתה צריכה לכתוב לכאן אלה תולדות נח, ויולד נח שלושה בנים את שם את חם ואת יפת, התורה עושה הפסק, אלה תולדות נח, נח איש צדיק, ובפס' הבא ויולד נח וגו', אומר רש"י: הואיל והזכירו סיפר בשבחו, שנא': זכר צדיק לברכה, ועוד אומר רש"י: דבר אחר, עיקר תולדותיהם של צדיקים מעש"ט, מזה תולדות נח?

ידיו של הקב"ה כבולות, ולולא תפילה הקב"ה
כביכול לא יכול להציל את העולם.

את זה רואים אצל אברהם אבינו, ואצל משה
רבינו, שע"י כח של תפילה מציל את העולם, כל
החיים אנחנו רואים דברים, וכמה פעמים לא
עולה בדעתנו להתפלל, לא עולה בידינו להשתמש
בנשק הגרעיני הזה, אדם רואה משהו – הוא יכול
לבקש ע"ז, ורח"ל אחרי 120 יגידו לאדם: רעיא
שטיא, איך לא השתמשת בכוח האדיר הזה
שנקרא תפילה, כמה אדם צריך לחשוב ולהתבונן
בדבר הנפלא הזה, וכמה אדם צריך להתאמן
להתפלל, כל הזמן, ועל כל דבר.

הרבה פעמים אדם מחזיק את העיתון, והוא רואה
שם איזה שם שצריך להתפלל עליו, למה שלא
יתפלל אפי' איזה תפילה קטנה עליו, הקב"ה
מצטער, יש עכשיו חילול ה' נורא ואיום שהרבה
יהודים מצטערים, כ' בכל צרתם לו צר, הקב"ה
מצטער עם הצרות של עם ישראל, אדם יכול ע"י
תפילה לשנות את זה, בלי שום ספק.

ותפילה כמש"כ שאין תפילת אדם נשמעת אלא
א"כ משים נפשו בכפו, תפילה מהותה תחנונים,
לבכות, לבקש, לנסות לחשוב ולצייר את הצער
של השני, על בחור שלא מתחתן, בת שצריכה
שידוך, אנשים שזקוקים לילדים, או שזקוקים
לפרנסה, חולים שמצטערים בצער שמוח לא
יכול לתאר.

יהודי, זכיתי להקל על אישתי, עזרתי לילד שלי,
אדם עושה חסד, אדם לומד תורה, והוא עלול
חלילה להפסיד את הדבר הזה, וזה עיקר
תולדותיהם של צדיקים, כל הזמן להתפעל
מהזכות שהקב"ה נתן לי מצוה, מצוה זה מלשון
צוותא, המצוה מחברת את האדם להקב"ה, אף
שאנחנו לא יודעים מזה, אבל צריך להאמין בכל
לב, ולהשקיע בזה המון.

כ' בזוה"ק: מה השיב הקב"ה לנח כשיצא מן
התיבה וראה את העולם חרב, התחיל לבכות
לפניו, אמר: רבש"ע, נקראת רחום, היה לך לרחם
על בריותיך, השיבו הקב"ה: רעיא שטיא [רועה
שוטה], השתא אמרת דא [עכשיו אתה אומר לי
את זה]? למה לא אמרת לי כשאמרתי לך: כי
אותך ראיתי צדיק לפני, ואח"כ אמרתי לך: הנני
מביא את המבול מים, ואח"כ אמרתי לך: עשה לך
תיבת עצי גופר, כ"ז אמרתי לך, התעכבתי ואמרתי
לך, כדי שתבקש רחמים על העולם, אבל היות
ושמעת שאתה תינצל אז לא עלה בליבך לבקש
רחמים על העולם, עשית טובה וניצלת, עכשיו
שאבד העולם אתה בוכה.

אנחנו רואים מכאן כמה נקודות חשובות, דבר
ראשון, אנחנו יודעים שלמי המבול קורים: מי נח,
כי מי נח זאת לי, הנביא קורא למבול מי נח, למה?
בגלל שהוא יכל להתפלל ולעצור את זה, רואים
שהקב"ה ברא את העולם, וכביכול הוא נתן לאדם
את היכולת להציל את העולם ע"י מעש"ט
ותפילות, כביכול הקב"ה לא יכול להציל את
העולם מאז שהוא נתן את המפתחות של התפילה
לאדם שיוכל להציל את העולם.

בן אדם יכול לשנות את העולם, לשנות את המצב
שלו, לשנות את המצב של בני ביתו, של החברים
שלו, ככה גזרה חכמתו שע"י תפילה אפשר להזיז
דברים, ולפעול גדולות ונצורות, כביכול כביכול

ניתן לקבל את הגליון במייל

e0527167700@gmail.com

לפרטים, לתרומות, להערות ולהארות

052-716-7700